

Druhý díl *Lexikonu české literatury* zachovává všechny zásady vytčené v předmluvě, která byla otištěna v prvním dílu; týká se to jak předmětu celé publikace, tak organizace informační výpovědi o něm. Pojetí obsahu a funkce *Lexikonu* i z něho vyplývající důvody pro zařazení jednotlivých hesel stejně jako jejich technické zpracování tedy zůstávají beze změn.

Časovou řadu informací – zejména o knižních vydáních, publikování v časopisech a o literatuře předmětu – se tento díl pokusil dovést až k datu pracovní uzávěrky textu, tj. do konce roku 1989 (fakta z let 1990–92 byla podle možností doplňována až v korekturách). Je proto evidentní, že v souboru údajů o literární tvorbě a jejím ohlasu ve výkladové i bibliografické části hesla, závislém na stavu faktografické připravenosti, vzrostl podíl informací získaných z nejrůznějších zdrojů přímo autory nebo redaktory pro potřebu jednotlivých hesel; jednalo se zejména o údaje rozptýlené po literatuře a časopisech a soustavně dosud bibliograficky ani literárněhistoricky nezpracované. Takto získané vědomosti jsou ovšem nutně vystaveny nebezpečí neúplnosti, ovlivněné někdy navíc i nedostatkem potřebných publikací v době, kdy probíhaly autorské i redakční práce. Týká se to zejména exilové a samizdatové literární produkce, jejíž evidování i popis byly ztíženy zprvu nedostupností či nahodilostí informací, později jejich dosud nedostatečnou bibliografickou zpracovaností. Z publikovaných prací shrnujících bibliografické a biografické údaje o této oblasti bylo pro druhý díl *LČL* použito zejména těchto prací (jejichž výčetem zároveň doplňujeme předmluvu k *Lexikonu* z prvního dílu v bodě 4.3): *Slovník českých spisovatelů. Pokus o rekonstrukci dějin české literatury 1948–1979* (Toronto 1982, usp. Jiří Brabec, Jiří Gruša, Igor Hájek, Petr Kabeš a Jan Lopatka); Zdeněk Rotrekl: *Skrytá tvář české literatury* (Toronto 1987, Brno 1991); Ludmila Šeftová: *Bibliografie literatury vydané českými a slovenskými autory v zahraničí 1948–72. S dodatkem do srpna 1978* (Kolín n. Rýnem – Paříž 1978); Ilja Kuneš: *Svědectví. Jmenný a věcný rejstřík. Ročníky 1956–1987* (Paříž 1988). Zároveň bylo přímo přihlédnuto k exilovým časopisům *Svědectví* (Paříž), *Listy* (Řím), *Proměny* (New York), *Rozmluvy* (Londýn), *Studie* (Řím) a *Obrys* (Mnichov), v nichž se výrazněji uplatňuje literární orientace a literárněkritická složka. Rozšiřování děl prostřednictvím domácích samizdatových edic je – pokud existovaly v době uzávěrky materiálové podklady – zmiňováno ve výkladové části hesel, případně uváděno v bibliografické části u pozdějšího knižního vydání díla.

Jako samostatnou část obsahuje druhý díl *Lexikonu* *Dodatky k LČL 1, A – G*. Zahrnují jednak hesla (Olga Barényi, Felix Achilles de la Cámara, Václav Černý), která byla obsažena už v původním hesláři a byla též textově zpracována, avšak v konečné fázi redakčních prací z politických důvodů na nátlak vypuštěna, jednak hesla omylem a na škodu důslednosti výběru opomenutá.